

עמ"ת 85808-01-26 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 85808-01-26

לפני: כבוד השופט יחיאל כשר

העורר: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטת ד' כהן), מיום 17.12.2025, ב-מ"ת 11434-06-25.
י"ח שבט תשפ"ו (5.2.2026)
עו"ד עופרה סלמה-סיבוני
עו"ד סיגל בלום

תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטת ד' כהן), מיום 17.12.2025, ב-מ"ת 11434-06-25, במסגרתה התקבלה בקשת המשיבה לעצור את העורר עד לתום ההליכים כנגדו.

רקע הדברים

1. ביום 5.6.2025, הוגש כתב אישום כנגד העורר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע (תפ"ח 11461-06-25). כתב האישום מייחס לעורר ארבעה אישומים, שעניין כל אחד מהם בביצוע מעשים מגונים בקטינה בת משפחה, שטרם מלאו לה שש עשרה שנים, שלא בהסכמה חופשית, עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים כנגדו (מ"ת 11434-06-25).

2. על-פי הנטען בכתב האישום שהוגש כנגדו, העורר, יליד שנת 2003, הוא דודה של קטינה ילידת שנת 2018 (להלן: הקטינה). במסגרת כתב האישום נטען כי העורר ביצע בקטינה מעשים מגונים, כדלקמן:

על-פי האישום הראשון: בזמן ארוחה משפחתית בליל יום שישי, בה נכחו, בין היתר, העורר והקטינה (שהייתה בעת ביצוע המעשים בת כ-6 שנים), בשלב מסוים העורר, הקטינה ובני דודיה יצאו למרפסת. במרפסת, העורר התיישב על הנדנדה יחד עם הקטינה ובני דודיה ונדנד אותם, ולאחר שהתווכחו את מי העורר יחזיק על ברכיו, העורר הרים את הקטינה והושיב אותה עליו כשפניה מופנות אל פניו, ורגליה לצדי גופו. בשלב מסוים נותרו העורר והקטינה לבד במרפסת כשהם ישובים כאמור. במעמד זה שאל העורר את הקטינה האם זה "כיף לה" לשבת עליו בצורה כזו, והקטינה השיבה בחיוב. עוד שאל האם הקטינה "אוהבת לגעת באיבר המין בעצמה" או מילים דומות לאלה. בהמשך לכך, הצמיד העורר את פלג גופה התחתון של הקטינה אל גופו, באופן שאיבר מינו נצמד לאיבר מינה של הקטינה (מעל הבגדים) בכך שהניע את אגנו קדימה ואחורה. בהמשך לכך, העורר הוביל את הקטינה למטבח, ושוב חיך את איבר מינו באיבר מינה של הקטינה, מעל הבגדים, באופן דומה. בשלב מסוים, העורר שאל את הקטינה האם היא רוצה לגעת באיבר מינו; לקח את ידה של הקטינה; הניח אותה על איבר מינו, מעל למכנסיו, והזיז את ידה של הקטינה על איבר מינו מעלה ומטה. לאחר מכן, העורר שחרר את ידה של הקטינה והנחה את הקטינה להמשיך לגעת באיבר מינו באופן המתואר. לאחר מכן, פתח העורר את רוכסן מכנסיו, והנחה את הקטינה לגעת באיבר מינו וללטף אותו מעל לתחתוניו, והקטינה עשתה כן. לאחר המתואר לעיל, אמר העורר לקטינה, "די להיום" ועזב את הקטינה. יצוין כי כעבור מספר שבועות, עת העורר והקטינה נפגשו פעם נוספת, הקטינה ניגשה לעורר ונגעה באיבר מינו מעל למכנסיו, פעמיים, אך העורר לא אפשר לה להמשיך בכך.

על-פי האישום השני: בחלוף מספר שבועות מהאירועים נושא האישום הראשון, בתום ארוחת שישי נוספת בה נכחו העורר והקטינה, העורר ביצע מעשים דומים בקטינה, פתח את רוכסן מכנסיו, לקח את ידה של הקטינה והניח אותה על איבר מינו מעל לתחתוניו כשהוא מורה לקטינה ללטף את איבר מינו, והקטינה עשתה כן.

על-פי האישום השלישי: לאחר ארוחה משפחתית נוספת, עת ישבו בני המשפחה בסלון, העורר הרים את הקטינה ולקח אותה לחדר אחר. שם, העורר ביצע מעשים דומים בקטינה וכן הפעם גם נישק את הקטינה בשפתייה. בשלב מסוים, פתח העורר את מכנסיו, לקח את ידה של הקטינה והניח אותה על איבר מינו מעל לתחתוניו ואמר לקטינה ללטף את איבר מינו, והקטינה עשתה כדבריו.

על-פי האישום הרביעי: ביום 18.4.2025, בארוחת חג שני של פסח, הקטינה שיחקה עם אחיה בן ה-4. לאחר זמן קצר בו התבונן בקטינה, העורר לקח את ידה של הקטינה והניח אותה על איבר מינו, מעל למכנסיו. בהמשך, הרים העורר את הקטינה על ידיו ולקח אותה לחדר, וכן הורה לאחיה של

הקטינה, שנכנס בעקבותיהם לחדר, לצאת ממנו. בחדר, שב העורר וחיך את גופה של הקטינה באיבר מינו, מעל הבגדים, תוך שהקטינה ישובה עליו, וכן פתח את כפתורי חולצתו והנחה את הקטינה לגעת, תוך שהוא נוגע בבטנה של הקטינה. בהמשך לכך, העורר הוציא את איבר מינו מתחתוניו; לקח את ידה של הקטינה; והניח את ידה על איבר מינו החשוף. לאחר מכן, החזיר העורר את איבר מינו לתחתוניו, והחל לנשק את הקטינה על שפתייה. בהמשך למתואר, הכניס העורר את ידו מתחת לגרביין ולתחתונים שלבשה הקטינה, ושפשף את איבר מינה של הקטינה באצבעותיו כשהוא מזיז אותן למעלה ולמטה, וכן כשסיים לעשות כן, חזר לחכך את גופה של הקטינה על איבר מינו.

3. במסגרת הדיון שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי, ביום 11.6.2025, הסכים העורר כי קיימות ראיות לכאורה לנטען בכתב האישום וכן לכך שקיימת עילה למעצרו עד לתום ההליכים. לצד זאת, ביקש העורר כי תיבחן חלופה טיפולית אשר הולמת את צרכיו. בתום הדיון, הורה בית המשפט (השופט נ' אבו טהה), כי יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן לשם בחינת חלופה טיפולית בעניינו של העורר.

4. ביום 28.7.2025 התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר. במסגרת התסקיר צוין כי העורר, הנמנה על המגזר החרדי, טופל, קודם למעצרו, על-ידי מטפל בעל הכשרה בפסיכותרפיה ובפסיכודרמה (להלן: המטפל), וכן כי מהחומר שהוצג בפני שירות המבחן, העורר מאובחן עם הפרעה בי-פולארית וחשד לסכיזופרניה. עוד צוין כי העורר נעדר עבר פלילי. באשר להערכת המסוכנות הנשקפת מהעורר, ציין שירות המבחן כי העורר מאופיין בדחף מיני מוגבר, בהיעדר יכולת לרסן או לווסת את יצרו המיני וביכולת מצומצמת לגלות אמפתיה כלפי האחר, ומשכך, קבע כי גורמים אלו הינם גורמי סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצדו של העורר.

לצד זאת, ציין שירות המבחן כי הוא התרשם מנזקקות גבוהה של העורר לטיפול ייעודי ואינטנסיבי בתחום השיקום המונע בעבריינות מין, אשר יסייע לו. עוד ציין שירות המבחן כי במהלך השיחה שערך עם העורר, הוצגה בפניו האפשרות להשתלב בטיפול סגור וארוך טווח בהוסטל "מעגלים", אשר משכו הכולל הוא שלוש שנים (מתוכן שנה בהוסטל), והעורר ביטא את הסכמתו לכך. כמו כן, צוין כי הוריו של העורר, וגיסו, מבינים את חומרת המיוחס לעורר וכן בעלי יכולת להוות גורמי סמכות למול העורר - ומשכך, להערכת שירות המבחן הם יכולים להוות גורמי פיקוח מגבים עבור העורר באם ישוחרר לחלופת מעצר.

אשר על כן, המליץ שירות המבחן על בחינת אפיק שיקומי-טיפולי מונע בעבריינות מין בעניינו של העורר.

5. ביום 30.7.2025, החליט בית המשפט (השופט ט' לחיאני שהם), לאמץ את עמדת שירות המבחן ולאפשר לעורר להתראיין בהוסטל "מעגלים", והורה כי יוגש תסקיר משלים בעניינו. כמו כן, ביום

24.8.2025, החליט בית המשפט (השופט א' גביון), לשחרר את העורר מבית המעצר, לשם ביצוע בדיקה פסיכיאטרית בהוסטל.

6. ביום 7.9.2025, הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, במסגרתו הדגיש שירות המבחן, בין היתר, כי העורר יוכל להיתרם מהטיפול הייעודי בהוסטל "מעגלים", בהינתן ויחל בטיפול תרופתי משולב להפחתת הדחף המיני, בטרם ישוחרר להוסטל. בכפוף לאמור, הביע שירות המבחן את המלצתו כי: "לאור הרושם מנזקקות טיפולית ייעודית ומקיומה של מוטיבציה להשתלב בטיפול וכן, לאור עמדת הגורמים הרלוונטיים, אשר מצאו את [העורר - י' כ'] מתאים לטיפול במסגרתם, בכפוף לנטילת טיפול תרופתי מתאים, נמליץ על נקיטה בגישה טיפולית-שיקומית בעניינו, בתחום שיקום מונע בעבריינות מין בהוסטל "מעגלים"."

בהמשך לכך, ביום 8.12.2025, הוגש תסקיר משלים נוסף מטעם שירות המבחן, בו צוין כי תואם מועד קליטה לעורר בהוסטל "מעגלים", ליום 14.12.2025, וכן הומלץ כי העורר ייקלט בהוסטל במועד זה. זאת, בכפוף לעמידה בתנאים שיפורטו להלן בהמשך החלטתי זו.

7. בימים 15.12.2025 ו-17.12.2025, התקיימו דיונים בפני בית המשפט המחוזי בעניין מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת זו, הדגישה באת-כוח העורר כי העורר הוא שחשף, בפני המטפל שלו, את מעשיו והודה בהם בחקירתו, לרבות במעשים אשר הקטינה לא סיפרה עליהם. בכך, לטענתה, ניתן ללמוד כי העורר נטל אחריות למעשיו, וכן כי המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה יותר משהמעשים המיוחסים לו מעידים, באופן אשר מצדיק לאפשר לו להיקלט בחלופה הטיפולית. מנגד, באת-כוח המשיבה עתרה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. זאת, בין היתר, על יסוד הטענה כי בהוסטל "מעגלים" אין כדי לאיין את מסוכנותו של העורר; כי נשקף מהעורר, בהתאם לעמדת שירות המבחן, סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית; וכן כי יש לבחון את הליך השיקום במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר.

8. בתום הדיון שהתקיים בפני בית המשפט ביום 17.12.2025, ניתנה החלטת בית המשפט (השופט ד' כהן) המורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים כנגדו, תוך דחיית החלופה הטיפולית עליה המליץ שירות המבחן.

בית המשפט עמד על כך כי מן העורר נשקפת מסוכנות לא רק כלפי הקטינה, אלא כלפי מנעד רחב יותר של נפגעים פוטנציאליים, ולא ניתן, לאותה העת, להבטיח את תכלית המעצר בחלופה הטיפולית המוצעת. כמו כן, קבע בית המשפט כי הגם שהעורר חשף את הפגיעות המיניות שביצע בקטינה בפני המטפל, אין זה מדויק לומר כי הוא היוזם של החשיפה שכן מהודעת אם הקטינה עולה שהעורר סיפר למטפל על מעשיו רק לאחר שאמו של העורר סיפרה קודם לכן על דבר חמור שקרה. בנוסף, צוין כי

אכן העורר הודה במעשיו בחקירתו וסיפר אודות מעשיו, אולם הדבר אירע, גם לשיטתו, לאחר שהוא הבין שהוא מסלים את מעשיו המיניים לאור דחפיו המיניים, ולנוכח חששו מכך שלא ישלוח בהם.

באשר לצורך בחלופה טיפולית, קבע בית המשפט כי "ברור שהמשיב [העורר - י' כ'] זקוק לטיפול כפי שהוא ער לכך ואולם לעת הזו, מסוכנותו המינית היא גבוהה וטיפול, ראוי שיבחן לטעמי במסגרת ההליך העיקרי או בשלבים מאוחרים יותר של ההליך הפלילי" (ההדגשה הוספה - י' כ'). בית המשפט ציין כי הוא איננו מתעלם מכך שהדיונים בעניינו של העורר נדחו על מנת לאפשר בחינת התאמה לטיפול, אך לאחר שהוצגה בפניו התמונה הכוללת, הכף נוטה לטובת הבטחת שלום הקטינה או מי שעלול להיפגע ממעשי העורר בעתיד, חלף צמצום הפגיעה בחירות העורר.

הערר שבפני

9. על החלטה זו של בית המשפט המחוזי, הוגש הערר שבפני. במסגרת הערר, נטען כי שגה בית המשפט קמא עת לא קיבל את החלופה הטיפולית עליה המליץ שירות המבחן, וחלף זאת הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, מאחורי סורג ובריח.

לטענת העורר, במסגרת הליך בחינת החלופה הטיפולית עליה המליץ שירות המבחן, שנעשה על דעתו של בית המשפט, נוצרה "ציפייה דיונית לגיטימית" אצלו, כי ככל שהוא ימצא מתאים להשתלב בחלופה הטיפולית הנ"ל, בית המשפט יאפשר לו להשתלב בה. עוד נטען כי יש ליתן משקל רב להמלצת שירות המבחן בעניינו, בין היתר, בשים לב לכך שהחל בטיפול בטרם הגשת כתב האישום; כי הוא ששיתף את המטפל בביצוע המעשים נושא כתב האישום על-ידו; וכן כי כשמדובר בעבירות מין, יש, לטענתו, לייחס משקל מיוחד להערכה המקצועית של שירות המבחן. כמו כן, ציין העורר כי שגה בית המשפט המחוזי כשלא בחן כלל חלופת מעצר אחרת, שאינה טיפולית, דבר אשר מוקשה עוד יותר בשים לב להמלצת החיובית של שירות המבחן לגבי התאמתם של הוריו וגיסו של העורר לשמש כגורמי פיקוח מגבים.

10. ביום 5.2.2026, התקיים בפני דיון בערר. במסגרת הדיון, חזרה באת-כוח העורר על הטענות שהעלתה בערר, והדגישה כי שירות המבחן סבר שהשמתו של העורר בהוסטל "מעגלים" יש בה כדי לאיין את המסוכנות שנשקפת ממנו. זאת, בין היתר, בשים לב לכך שהעבירות אותן ביצע העורר, לטענתו, אינן ברף הגבוה של עבירות המין וכן כי אין מדובר במקרה של ביצוע עבירות בנפגעות מרובות.

מנגד, באת-כוח המשיבה טענה כי החלטתו של בית המשפט המחוזי ראויה, ואין מקום להתערב בה. זאת, בין היתר, בשים לב לכך שרמת המסוכנות הנשקפת מהעורר הינה כה גבוהה, עד כדי שגורמי הטיפול התנו את העברתו לחלופה הטיפולית בכך שיחל בטיפול תרופתי. כמו כן, נטען כי העברתו של

העורר לחלופה טיפולית אשר משך הטיפול במסגרתה ארוך, מגלמת בחובה סיכון לא מידתי לקטינים אשר יסתובבו בקרבת העורר, בהתחשב במסוכנות הנשקפת ממנו.

דיון והכרעה

11. לאחר ששמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בפניי, ולא בלי התלבטות, מצאתי כי דין הערר להתקבל, וזאת, מהטעמים שיפורטו להלן.

12. בענייננו, אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בגין מסוכנות (בהתאם להסכמת באת-כוח העורר בדיון שנערך בבית המשפט המחוזי ביום 11.6.2025). גדר המחלוקת בין הצדדים היא באשר לאפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר טיפולית, לשיקום עברייני מין.

13. נקודת המוצא לדיוננו היא בהלכה שנקבעה ב-בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה (21.3.2011) (להלן: עניין סויסה). באותו עניין, נקבע כי שחרורו של נאשם לחלופה טיפולית, על דרך הכלל, יהיה בשלב גזירת הדין וריצוי העונש, ולא בשלב המעצר. לצד זאת, נקבעו שלושה תנאים מצטברים, אשר בהתקיימם רשאי בית המשפט לחרוג מן הכלל האמור, ולשלוח נאשם לחלופה טיפולית (באותו מקרה, לטיפול גמילה מסמים) כבר בשלב המעצר: הנאשם החל בטיפול בגמילה טרם ביצוע העבירה שבגינה נעצר; סיכויי הצלחת הגמילה גבוהים; וכן כי יש בהליך הגמילה כדי להקחות וליתן מענה הולם למסוכנותו של הנאשם. כמו כן, נקבע כי בית המשפט רשאי להורות על שחרור לחלופת גמילה גם כאשר הנאשם לא החל בטיפול טרם ביצוע העבירה שבגינה נעצר, אולם יתר התנאים מתקיימים, וזאת כחריג לחריג (עניין סויסה, פסקה 7; וראו להרחבה: בש"פ 4621/22 אלעס נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-16 (2.8.2022)).

הגם שההלכה שנקבעה בעניין סויסה הותוותה ביחס לחלופת מעצר של גמילה מסמים, עיון בפסיקת בית משפט זה מעלה כי נקבע זה מכבר שבנסיבות המתאימות ישנו מקום לשקול גם את שחרורו של נאשם בביצוע עבירות מין לחלופת מעצר במסגרת טיפולית (ראו, למשל: בש"פ 1878/23 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.3.2023); בש"פ 481/21 גלנט נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (28.1.2021); עמ"ת 49418-09-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (14.10.2024)). זאת, בין היתר, בהתחשב במסוכנות הנשקפת מהנאשם והיכולת להקחותה; כנות רצונו של הנאשם להשתקם; גילו; ועברו הפלילי (ראו והשוו: בש"פ 5131/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (1.8.2021)).

14. ומן הכלל אל הפרט: המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום, ובהם הודה העורר, הינם מעשים

חמורים אשר יש בהם כדי ללמד על מסוכנות הנשקפת ממנו. כמו כן, לטעמי, למצער ביחס לחלק מהאישומים המיוחסים לעורר, המעשים הם ברף הגבוה של חומרת המעשים הנכללים בגדרי העבירה שעניינה ביצוע מעשים מגונים בקטין בן משפחה. לכך, מצטרפות גם קביעותיו של שירות המבחן בתסקירים שערך בעניינו של העורר, אשר מצא מספר גורמים שיש בהם כדי להצביע על גורמי סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצדו של העורר.

אינני מקל ראש באמור לעיל כלל ועיקר. עם זאת, כאמור, סבורני כי המקרה דנן הינו אחד מהמקרים החריגים, אשר יש בהם הצדקה להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר טיפולית. זאת, מאחר שעניינו של העורר, לטעמי, מגלם בחובו הצטברות של נסיבות ונתונים חריגים, כפי שאפרט להלן.

15. תחילה, לעניין התנאי הראשון מהתנאים שנקבעו בעניין סויה, שעניינו תחילת הליך טיפול בגמילה בטרם הגשת כתב האישום: העורר קיבל טיפול, כמפורט בתסקירים מטעם שירות המבחן, ביוזמתו של העורר ובטרם הגשת כתב האישום כנגדו. יתרה מכך, שיתוף הפעולה של העורר בטיפול זה הוא שהוביל את העורר לחשוף, בעצמו, את ביצוע המעשים נושא כתב האישום. בנסיבות דנן, אין אני נזקק לקבוע אם יש בטיפול האמור כדי לקיים באופן מובהק את התנאי הראשון לפי עניין סויה, שכן הנני רואה בכל מקרה חשיבות לטיפול האמור לעניין כניסת עניינו של העורר לחריגים שנקבעו בעניין סויה, ולו בשל החשיפה של המעשים, במסגרת אותו טיפול, על-ידי העורר.

16. אשר לסיכויי הצלחת ההליך הטיפולי בעניינו של העורר: לעובדה כי העורר הוא שחשף את ביצוע המעשים נושא כתב האישום, יש לצרף את שיתוף הפעולה של העורר בחקירותיו במשטרה, אשר התבטאה, בין היתר, בכך שהעורר סיפר על אירועים נוספים אשר הקטינה לא סיפרה עליהם.

נוסף על כן, יצוין כי העורר הביע בפני שירות המבחן את הסכמתו ואת רצונו להשתלב בהליך טיפולי ארוך שנים, כאשר השנה הראשונה במסגרתו תהא במסגרת הוסטל "מעגלים". הסכמה זו באה לידי ביטוי גם במעשיו של העורר, בכך שהחל בנטילת טיפול תרופתי משולב להפחתת דחף מיני, בהתאם להמלצת גורמי הטיפול, עוד כשהוא נמצא בין כותלי בית המעצר ואף בטרם שניתנה החלטה בדבר העברתו לחלופה הטיפולית.

כמו כן, יש ליתן את הדעת לגילו הצעיר של העורר והיותו נעדר כל עבר פלילי.

לכל האמור, יש להוסיף את המלצתו של שירות המבחן. בעניינו של העורר, אין מדובר בעמדה הניתנת בנקודה בודדת בזמן, אלא בעמדה שהתבטאה ונפרסה על פני מספר תסקירים שהוגשו מטעם שירות המבחן, לאורך מספר חודשים, לבית המשפט המחוזי. זאת, תוך שהעורר ביצע, בליווי שירות המבחן, בדיקות שונות (לרבות בדיקות פסיכיאטריות) לבחינת התאמתו להוסטל "מעגלים" - ובשים לב גם לתוצאות בדיקות אלו, עוצבה, והתחזקה מתסקיר לתסקיר, עמדת שירות המבחן להמליץ על שחרורו של העורר לחלופה הטיפולית.

ודוק: ככלל, בפסיקת בית משפט זה נקבע כי המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד, והקביעה הסופית, הן לעניין מסוכנותו של נאשם והן לעניין הקביעה אם ניתן לאיין מסוכנות כאמור במסגרת חלופת מעצר, היא של בית המשפט (ראו, למשל: בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (15.1.2015) (להלן: עניין יונס)). ברור כי קביעה זו נכונה גם באשר לנסיבות דנן. עם זאת, הנני סבור כי בנסיבות דנן לעמדתו המקצועית של שירות המבחן, הן באשר לסיכויי הצלחתו של העורר בהליך הטיפול, והן באשר לקביעת האפשרות להקחות את המסוכנות הנשקפת מהעורר, יש משקל מיוחד: מדובר בנאשם בעבירות מין, נעדר עבר פלילי, אשר אובחן, לפי החומר שהוצג בפני שירות המבחן, עם הפרעה בי-פולארית וכן עם חשד לסכיזופרניה; וכן מדובר בנאשם אשר הפחתת המסוכנות להישנות עבירות מין על-ידו נעשה, בין היתר, בדרך של קבלת טיפול תרופתי מוקדם, בהתאם להוראות שניתנו. סבורני כי בנסיבות אלו להמלצתו של הגורם המקצועי שמור משקל רב.

אשר על כן, בהצטרבותם של הגורמים האמורים, לטעמי, יש כדי להצביע, על פני הדברים, כי ישנו סיכוי גבוה להצלחת ההליך הטיפולי בעניינו של העורר.

17. אך בסיכוי גבוה להצלחת ההליך הטיפולי אין די. בהתאם לתנאים שנקבעו בעניין סויסה, יש לבחון, בנוסף, האם בשחרורו של העורר לחלופת מעצר יהיה כדי להקחות וליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו: כפי שהזכרתי לעיל, שירות המבחן המליץ באופן עקבי על שחרור העורר ממעצר לחלופה הטיפולית בהוסטל "מעגלים". כמו כן, מצא שירות המבחן כי בקרב משפחתו של העורר ישנם מספר בני משפחה אשר יכולים להוות גורמי פיקוח מגבים בעבור העורר - דבר אשר גם בו יש כדי לצמצם, במידת מה, את המסוכנות הנשקפת מהעורר עת ישוחרר לחלופה הטיפולית.

שירות המבחן פירט, בתסקיר, את התנאים שמוצע להטיל על העורר, התואמים, בהקשרים הרלבנטיים, את אלו הנהוגים בהוסטל, ואשר יש בהם כדי להפחית את מסוכנותו של העורר, כדלקמן:

- מעקב פסיכיאטרי עם קליטתו במסגרת ולאורך תקופת שהותו בה, ונטילתו את הטיפול התרופתי להפחתת הדחף המיני, בהתאם להמלצות הרפואיות במסגרת;

- יותר [לעורר] לצאת לביקורי בית בסופי שבוע, החל מהחודש השני לטיפול, בתדירות שתקבע בהתאם לשלביו, בחגים, או במקרים חריגים אחרים, בהתאם לשיקול דעת הצוות המטפל. בזמן החופשה ישהה בתנאי מעצר בית מלאים בבית הוריו [..] בפיקוח הוריו ו/או [גיסו]. כמו כן, בעת יציאתו וחזרתו למסגרת, ילווה על ידם;

- בעת ביקורי הבית, לא ינכחו במקום קטינים/קטינות;

- כל יציאה מההוסטל לעניין דחוף כגון בדיקות רפואיות, דיונים בבית המשפט

וכדומה, תותנה באישור הצוות ובתיאום עמו וכן, תעשה בפיקוח הדוק של הערבים עליו, מצאתו ועד חזרתו למסגרת;

- איסור שימוש בפורנוגרפיה לסוגיה, לאורך תקופת הטיפול;

- איסור החזקתו בטלפון חכם, לאורך תקופת הטיפול;

- איסור צריכת סמים ואלכוהול, לאורך תקופת הטיפול.

[ההערות וההדגשות הוספו - י' כ']

כבר עתה יובהר, כי רשימת תנאים זו אינה בהכרח בגדר רשימה סופית של התנאים אשר יוטלו על העורר עם שחרורו לחלופת המעצר; אלו ייקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי על-פי שיקול דעתו, בין היתר, בשים לב לתנאים המפורטים לעיל (כך, לדוגמה, צוין בפניי כי במקרים קודמים הסכים ההוסטל לקבל לטיפול גם כאשר בתנאים שנקבעו על ידי בית המשפט נקבעה התניה בעניין היציאה לביקורי בית).

לכך יש להוסיף כי בנסיבות המקרה דנן, יש חשיבות לכך שהמעשים המיוחסים לעורר בוצעו כלפי נפגעת עבירה ספציפית, עמה הייתה לו קרבה מוקדמת, ולא כלפי נפגעות עבירה מרובות ו-"אקראיות". יודגש: אין באמור כדי להוות נסיבה מקלה לעניין חומרתם של המעשים. עם זאת, לצורך בחינת המסוכנות הנשקפת מן העורר במסגרת חלופת המעצר הטיפולית, דומה כי יש בעובדה האמורה כדי להפחית במידה מה מהחשש שמא לא יהיה בחלופה משום מענה הולם במישור המסוכנות.

בשקלול כל הנסיבות האמורות, ולא בלי התלבטות, הנני סבור כי בהצטרבות הנסיבות הייחודיות עליהן עמדתי לעיל, ניתן לראות בחלופה הטיפולית המוצעת כנותנת מענה הולם ומקרה את מסוכנותו של העורר.

18. משקבעתי את שקבעתי, ממילא התייתר הצורך לדון בטענת העורר כי נוצרה אצלו "ציפייה דיונית לגיטימית", לפיה ככל שהוא ימצא מתאים להשתלב בחלופה הטיפולית, בית המשפט יאפשר לו להשתלב בה. עם זאת, אבקש להדגיש כי החלטותיו של בית משפט להזמין תסקיר מבחן ולאפשר מהלכים שהתבקשו על סמך תסקיר מבחן, לרבות לעניין בחינת חלופה טיפולית, נועדו ליתן לבית המשפט, במקרים המתאימים לכך, כלי מסייע להפעלת שיקול דעתו, ולא נועדו כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט להמלצת שירות המבחן (עניין יונס, פסקה 10). הטענה שעצם נכונותו של בית המשפט למצות הליך לבחינת חלופת מעצר טיפולית, יש בה כדי ליצור "ציפייה לגיטימית" מצדו של

הנאשם, המגבשת, כשלעצמה, נימוק להורות על חלופה כאמור שנמצאה מתאימה על-ידי שירות המבחן, הינה טענה שאם תתקבל, תיצור אפקט מצנן לעניין הנכונות של בתי המשפט למצות הליך בחינה כאמור. לדעתי, גם מטעם זה, דינה של טענה כאמור, ככלל, להידחות.

19. ובטרם סיום, אבקש להבהיר: יטעה המבקש להסתמך על החלטתי זו כמביעה גישה עקרונית מרחיבה לעניין שחרור לחלופה טיפולית בשלב המעצר. אין זו דעתי ואין זו כוונתי. החלטה זו, כאמור בה לעיל, מבוססת על השקפתי לעניין הצטברותן של הנסיבות המיוחדות שפורטו בה. בפרשה קודמת, בעניין של עבירות מסוג אחר, אך בהקשר דומה לענייננו, כתבתי את הדברים הבאים: "המתבקש מהאמור לעיל ששחרור לחלופה טיפולית בנסיבות מסוגן של הנסיבות דנן אמור להיות, אם בכלל, נדיר שבנדירים וחריג שבחריגים. לו דעתי להישמע, ראוי שכך גם יהיה, בפועל, בעתיד" (בש"פ 6494/23 קדוש נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (1.9.2023)). דברים אלו יפים גם לעניינה של החלטתי זו.

20. סוף דבר: דין הערר להתקבל, במובן זה שהעורר ישוחרר לחלופת מעצר, כאמור לעיל, בתנאים אותם ייקבע בית המשפט המחוזי, לאחר שתינתן לצדדים זכות טיעון בנושא. התנאים עליהם המליץ שירות המבחן בתסקיר מיום 8.12.2025, יהוו את הבסיס לקביעת התנאים שיוטלו על העורר, עליהם בית המשפט המחוזי יוכל להוסיף (או להפחית), בהתאם לשיקול דעתו. זאת, כל עוד אין בתנאים שייקבעו כדי לסכל את האפשרות לשילובו של העורר בהוסטל "מעגלים". המועד לשחרורו של העורר ממעצר, ולהעברתו לחלופת המעצר האמורה, ייקבע אף הוא על-ידי בית המשפט המחוזי, לאחר שיתואם מועד מתאים לקליטת העורר בהוסטל "מעגלים".

יש לקוות כי העורר ינצל היטב את ההזדמנות החריגה שניתנה לו בהחלטתי זו ובהחלטתו של בית המשפט המחוזי שתבוא בעקבותיה.

ניתנה היום, כ"ד שבט
תשפ"ו (11 פברואר
2026).

יחיאל כשר
שופט